บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการได้มีการปรับปรุงมาเป็นระยะ ๆ เริ่มตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ.2471 ข้าราชการทุกคนปฏิบัติราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน คงได้รับแต่ค่าตอบแทน ที่เป็นไปตามพระราชอัธยาศัยของพระเจ้าแผ่นดิน แต่ข้าราชการก็จะมีรายได้จากการที่ราษฎรมาติดต่อราชการ เช่น เงินค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติงาน เงินค่าประทับตรา และเงินค่าส่วนลดจากการปฏิบัติงานตามกฎที่ทางราชการกำหนดไว้ เป็นต้น ต่อมาปี พ.ศ. 2471 ข้าราชการพลเรือนสามัญจึงได้รับพระราชทานเงินเดือนตามอัตราที่ได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตไว้ และตั้งแต่ปี พ.ศ.2476 เป็นต้นมา ทางราชการจึงได้กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน รวมทั้งหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนขึ้น โดยได้มีการออกกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ฉบับแรก เมื่อปี พ.ศ.2480 และได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้ชัดเจนทันสมัย และเหมาะสมกับสภาวะแวดล้อม จนกระทั่งปี พ.ศ.2519 ทางราชการจึงได้ออกกฎ ก.พ.ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2519) ตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2518 ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน มาใช้บังคับและถือปฏิบัติกันมาเป็นเวลาเกือบ 19 ปี จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่ให้มีความเป็นธรรมชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจูงใจให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมีการพัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้นด้วย ดังที่ปรากฏใน กฎ ก.พ.ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน (สำนักงาน ก.พ., 2540 : 1-3)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 100 ตอนที่ 31 วันที่ 31 มีนาคม 2535) มาตรา 71 กำหนดว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการถือว่าผู้นั้นมีความชอบจะได้รับบำเหน็จความชอบ ซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติรางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี " มาตรา 72 กำหนดว่า "การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงานตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ."

การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใต้ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้ง เหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้

มาตรา 79 กำหนดว่า "ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน พัฒนาข้าราชการพลเรือนเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และมีหน้าที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ม.กำหนด"

กฎ ก.พ.ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) ได้วางหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เกิดความเป็นธรรม ได้มาตรฐาน และเป็นสิ่งจูงใจให้ข้าราชการเกิดความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดียิ่งขึ้น รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้ผู้ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสมได้เกิดความสำนึก โดยได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ตลอดจนหลักเกณฑ์การเลื่อนเงินเดือน ครึ่งขั้น หนึ่งขั้น หนึ่งขั้นครึ่ง และสองขั้น กฎหมายดังกล่าวกำหนดเพียงแต่ว่าการเลื่อนขั้นเงินเดือน จะต้องนำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และข้อมูลเกี่ยวกับการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ และข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ของผู้นั้นมาประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบ ซึ่งเป็นเพียงแนวกว้าง ๆ แต่ไม่ได้กำหนดวิธีการ หรือเครื่องมือประกอบการพิจารณาไว้แต่อย่างใด ในทางปฏิบัติการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนจึงอยู่ในลักษณะลักลั่นระหว่างส่วนราชการหรือแม้แต่ในส่วนราชการเดียวกัน ซึ่งมีผลให้การพิจารณาความดีความชอบประจำปีของข้าราชการยังไม่เป็นระบบที่ดีนัก จนทำให้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากข้าราชการอยู่เสมอ (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 112 ตอนที่ 23 ก. ลงวันที่ 30 มิถุนายน 2538)

การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งในระบบการบริหารงานบุคคล เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บังคับบัญชาที่จะช่วยส่งเสริมการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ถ้าหากว่าการประเมินผลเป็นไปตามระบบคุณธรรม จะช่วยลดข้อขัดแย้งในเรื่องการเลื่อนตำแหน่ง เสริมสร้างสามัคคีธรรม และสร้างพลังร่วมของกลุ่ม ในอันที่จักช่วยการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมพงษ์ เกษมสิน. 2526 : 164) ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงาน ต้องประเมินคุณค่าของบุคคลผู้ปฏิบัติงาน ทั้งด้านผลงานและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่มีคุณค่าต่อการปฏิบัติงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอนภายใต้การสังเกต จดบันทึก และประเมินโดยหัวหน้างาน โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นระบบและมี

มาตรฐานระบบเดียวกัน มีเกณฑ์การประเมินที่มีประสิทธิภาพ ในทางปฏิบัติ ให้ความเป็นธรรมทั่วกัน (ชูศักดิ์ เที่ยงตรง, 2531 : 17) ลักษณะเด่นชัดประการหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงานในส่วนราชการ คือ ส่วนใหญ่ใช้วิธีลับ เพราะป้องกันการร้องเรียนหรือทำให้เกิดการแตกแยกในหมู่ข้าราชการ ซึ่งตามหลักการประเมินผลควรเปิดเผยหรือเป็นระบบเปิด โดยให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการพิจารณา (สุนทร เกิดแก้ว. 2529 : 29) การประเมินผลการปฏิบัติงานไม่เพียงแต่มีไว้ใช้เพื่อวัดความสามารถเท่านั้น แต่การประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น มีไว้สำหรับฝึกอบรมคนเพื่อพิจารณาความดีความชอบให้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง (วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 2538 : 210) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บังคับบัญชาให้สอดคล้องกับ กฎ ก.พ.ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2538) ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัดทั่วประเทศถือเป็นหลักปฏิบัติ ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2538 เป็นต้นไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 07.8/ว 10 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538)

ต่อมาคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2544 ได้เห็นชอบแนวนโยบายรัฐบาล ข้อ 15.2 (4) ระบุว่า "จะเร่งพัฒนาคุณภาพของข้าราชการให้มีทัศนคติที่เอื้อต่องานบริการประชาชน รวมทั้งทบทวนกฎหมาย ระเบียบขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริหารราชการมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิผลโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลที่เป็นระบบและเป็นธรรม" จึงปรับเปลี่ยนการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญไปสู่การประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ปีละ 2 ครั้ง ตามรอบปีงบประมาณ โดยมีผลสัมฤทธิ์ของงานที่เป็นรูปธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมาตรา 71 มาตรา 72 และ มาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 การปรับเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคลภาครัฐโดยยึดหลักการของการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการนำไปใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน รางวัลประจำปี และเงินตอบแทนอื่น ๆ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญให้เป็นไปตามหลักการของระบบคุณธรรม และการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ

ก.พ.จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการดังกล่าว และกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ.2544 ซึ่งได้ประกาศให้กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัดทั่วประเทศถือเป็นหลักปฏิบัติและ ก.พ.จึงมีมติให้ยกเลิกหนังสือที่ นร 0708.1/ว 10 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 โดยให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญสำหรับการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2544 เป็นต้นไป (หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 0708.1/ว 5 เมื่อ วันที่ 2 สิงหาคม 2544) ประกอบกับ ก.ม. มีมติให้ความเห็นชอบในการปรับปรุงแบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย โดยมีแนวทางการประเมินผล

การปฏิบัติงานของราชการเพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณากำหนดรูปแบบและรายละเอียดการประเมินผลการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้เอง ให้สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยตามเหมาะสม โดยกำหนดให้ทำการประเมินอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง (หนังสือทบวงมหาวิทยาลัยที่ ทม0202.6(9)/ว 6 ลงวันที่ 21 มิถุนายน 2543) และการใช้ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ (หนังสือทบวงมหาวิทยาลัยที่ ทม 0202.4/ว 15 ลงวันที่ 9 กันยายน 2540)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏบัติงานของข้าราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีและเพื่อนำไปปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการที่มีต่อหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการ ที่มีต่อหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่ง สายงาน และระดับ
3. เพื่อประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะ ของผู้บริหารและข้าราชการที่มีต่อหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนเสนอต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการที่มีต่อหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณะ/หน่วยงานในการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนภายในหน่วยงานให้เกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการที่มีต่อหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานคือ ผู้บริหารและข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ ตำแหน่ง สายงานและ

ระดับที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน วิธีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน ขั้นตอนและวิธีการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ และคุณลักษณะของผู้ที่สมควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. **ขอบเขตด้านประชากร** การวิจัยครั้งนี้แบ่งการศึกษาเป็น 2 ส่วน ดังนี้

<u>ส่วนที่ 1</u> ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามสอบถามจากผู้บริหารและข้าราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน4,181 คน ปีงบประมาณ 2546 กำหนดเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยเทียบจาก ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 354 คน แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยกำหนดช่วงของกลุ่มเท่า ๆ กัน ผู้วิจัยได้กำหนดหมายเลขให้กับสมาชิกของประชากรทั้งหมดแล้วสุ่มตัวอย่างหน่วยแรกด้วยวิธีการใช้ตารางเลขสุ่ม เมื่อได้หน่วยแรกแล้ว หน่วยที่ 2 และหน่วยอื่น ๆ ถัดไป จะห่างเท่า ๆ กัน คือ จะทำการเลือกทุก ๆ หน่วยที่ k

<u>ส่วนที่ 2</u> ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการกอง ศูนย์ สถาบัน สำนัก และวิทยาลัย

2. **ขอบเขตด้านเนื้อหา**

ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการที่มีต่อหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนพ.ศ.2544 และการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ (หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร 0708/ว 5 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2544) มติ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ขั้นตอนและวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือนซึ่งกำหนดให้คณะ/หน่วยงานถือปฏิบัติ และการใช้ระบบเปิดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ภายใต้องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ
2. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ
3. ขั้นตอนและวิธีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
4. คุณลักษณะของผู้สมควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- อายุราชการ
- ตำแหน่ง
- สายงาน และ
- ระดับ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการที่มีต่อประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการ
2. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ
3. ขั้นตอนและวิธีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
4. คุณลักษณะของผู้สมควรได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ

นิยามศัพท์

1. ข้าราชการ หมายถึง ข้าราชการที่สังกัดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. คณะ/หน่วยงาน หมายถึง คณะ ศูนย์ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย กอง วิทยาเขต และหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

3. หลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือน หมายถึง ข้อกำหนดในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตาม กฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 และมติ อ.ก.ม.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

4. ขั้นตอนและวิธีการเลื่อนขั้นเงินเดือน หมายถึง กระบวนการและแนวปฏิบัติในการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเพื่อให้ได้มา ซึ่งผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของแต่ละบุคคล โดยดำเนินการตั้งแต่ คณะ/หน่วยงาน จนกระทั่งถึงการจัดทำคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน

5. การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ หมายถึง รายการประเมินจากผลงานและคุณลักษณะการปฏิบัติงาน ผลงาน ประกอบด้วย ปริมาณงาน คุณภาพของผลงาน ความทันเวลา ผลลัพธ์ ประโยชน์ในการนำไปใช้ และประสิทธิผลของงาน การประหยัดทรัพยากรหรือความคุ้มค่าของผลงาน คุณลักษณะการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

ความรับผิดชอบ ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

6. การพิจารณาความดีความชอบ หมายถึง การพิจารณาการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในมหาวิทยาลัยของแต่ละคนว่าอยู่ในระดับใด เพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนอันเป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน

7. ปี หมายถึง ปีงบประมาณ

8. ครึ่งปีแรก หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของปีหนึ่ง ถึงวันที่ 31 มีนาคมของปีถัดไป

9 ครึ่งปีหลัง หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายนของปีเดียวกัน

10. ครึ่งปีที่แล้วมา หมายถึง ระยะเวลาครึ่งปีแรก หรือครึ่งปีหลังแล้วแต่กรณี

11. คุณภาพของงาน หมายถึง ผลงานที่ปฏิบัติได้มีความสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย และผลลัพท์ที่กำหนดมีความถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ ประณีต เรียบร้อย และเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

12. ปริมาณงาน หมายถึง ปริมาณของผลผลิตหรือกิจกรรมของงานที่ทำได้สำเร็จ เมื่อเปรียบเทียบกับงานที่ได้รับมอบหมาย

13. ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการงาน

14. ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้น

15. เงินตอบแทนพิเศษ หมายถึง จำนวนเงินตอบแทนพิเศษที่ข้าราชการได้รับกรณีที่มีเงินเดือนถึงขั้นสูง ของอันดับหรือตำแหน่ง โดยจ่ายควบกับเงินเดือนเป็นรายเดือน เป็นระยะเวลา 6 เดือน

16. เงินรางวัลประจำปี หมายถึง เงินรางวัลการทำงานที่เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินรางวัลประจำปีจ่ายครั้งเดียว เป็นจำนวนเงินไม่เกิน 1 เท่าของเงินเดือน

17. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่บังคับบัญชากำกับตรวจสอบและแนะนำปฏิบัติงานของข้าราชการ ในฐานะ เลขานุการคณะ/สถาบัน/สำนัก/วิทยาลัย หัวหน้างาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าหน่วยอิสระ

18. ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง ข้าราชการที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน โดยไม่มีการบังคับบัญชาผู้อื่น

19. ผู้บริหารมหาวิทยาลัย หมายถึง อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการกอง/ ศูนย์/สถาบัน/สำนัก/ วิทยาลัย

20. ผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน หมายถึง อธิการบดี